

תלמודו בידו

דף לו עמוד ב

- א** לקח בהמה בערב יום טוב, מהו תחומה ביום טוב ?
- ב** שנים ששאלו חלוק מבעוד יום, להיכן מותר להוליכו ?
- ג** שנים לקחו בערב יום טוב חבית יין או בהמה לשחוט, מהו תחומן ביום טוב ?
- ד** לרב הושעיא, האם יש ברירה בדיני תורה ?

- א** נמסרה ללוקח: כרגלי הלוקח, ואפילו אם הבהמה נמסרה לידיו ביום טוב. לרועה: אם דרך בני העיר למסור את הבהמות לרועה, ואין בעיר אלא רועה אחד, הרי היא כרגלי הרועה. ואפילו אם הבהמה נמסרה לו ביום טוב. יש בעיר שני רועים, ובערב יום טוב אין ידוע למי תימסר, הרי היא כרגלי הבעלים.
- ב** מוליכו רק למקום המשותף ששניהם מותרים להלך בו. לכן אם אחד עירב לדרום, והשני עירב לצפון, מותר להוליכו עד קצה המקום שגם חברו מותר להלך בו.
- ג** רב: חבית לאחר שחלקה, כל אחד מוליך את חלקו למקום שעירב. שסובר שיש ברירה ונמצא שזה היה חלקו כבר בבין השמשות.
- בהמה, מוליכה רק למקום המותר לשניהם, כיון שמחשיכה כל אבר ינק משל חברו. וקשה, והרי לענין מוקצה אין חוששים ליניקה, והבהמה מותרת באכילה.
- שמואל:** אף חבית רשאי להוליכה רק למקום ששניהם מותרים, שסובר שאין ברירה.
- רב הושעיא:** בהמה וחבית מוליכן למקום שעירב, שבדיני דרבנן (תחומין) יש ברירה.
- ד** אין ברירה. לכן מת בבית שיש לו הרבה פתחים, ואין ידוע באיזה פתח יוציאווהו. כלי הנמצא מתחת למשקוף הפתח, ואפילו מעבר לדלת הסגורה, טמא. חשב להוציאו באחד מהם, כלים הבאים מכאן ולהבא לשאר הפתחים, טהורים. אך אין מחשבתו מועילה לטהר למפרע הכלים שהיו שם קודם המחשבה.